

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 374/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Marko, s. r. o., Grobská 19, Bernolákovo, proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 2 Pv 75/23/1101-25 z 27. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 2. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým uznesením okresnej prokuratúry z 27. januára 2025 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Domáha sa tiež náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením z 28. novembra 2024 vyšetrovateľ zastavil trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 5 písm. a) Trestného zákona.
3. Proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú prokurátor okresnej prokuratúry napadnutým uznesením z 27. januára 2025 zamietol, pretože nie je dôvodná.

II. Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie. Napadnuté uznesenie je podľa neho nedostatočne odôvodnené a arbitrárne.

5. Vydaniu napadnutého uznesenia predchádzalo rozhodnutie vyšetrovateľa, ktorým odmietol trestné oznámenie sťažovateľa. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť. Prokurátor okresnej prokuratúry na podklade sťažnosti zrušil uznesenie vyšetrovateľa a spis vrátil vyšetrovateľovi s pokynom zo 14. septembra 2022, aby vyšetrovateľ začal trestné stíhanie a preveril tvrdené skutočnosti spočívajúce v tom, že malo dôjsť k antidatovaniu špecifikovanej zmluvy a vznikla pochybnosť, či na základe tejto zmluvy došlo k reálnemu plneniu. Prokurátor uložil, aby bolo preverené, či predmetné transakcie sú uvedené v účtovníctve dotknutých obchodných spoločností. Preverenie uvedených skutočností by potvrdilo alebo vyvrátilo podozrenie z páchania trestnej činnosti štatutárom obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], v ktorej je sťažovateľ 50 % spoločníkom.

6. Sťažovateľ tiež zdôraznil, že napriek skorším žiadostiam do vyšetrovacieho spisu mohol nahliadnuť až po rozhodnutí prokurátorom o svojej sťažnosti (napadnutým uznesením), preto nemohol svoju sťažnosť doplniť o relevantné informácie. Zistil, že vyšetrovateľ sa neriadil záväzným pokynom prokurátora, nevykonal preverenie transakcie medzi obchodnými spoločnosťami a vyšetrovanie smerovalo k „úplne nepodstatným zisteniam“. Postup vyšetrovateľa žiadal preskúmať sťažnosťou, v ktorej poukázal na vzájomné súvislosti medzi zavineným konaním organizovanej skupiny osôb, ktoré smerovalo proti majetku sťažovateľa a predstavovalo aj zavádzanie banky. Podľa sťažovateľa išlo nepochybne o porušenie noriem trestného práva.

7. Podľa sťažovateľa vyšetrovateľ nevyšetрил naplnenie skutkovej podstaty vo vzťahu k § 122 ods. 6 Trestného zákona (spáchanie trestného činu ľst'ou), keď k porušeniu zmluvných podmienok s bankou došlo predložením falšovanej listiny banke, ktorá nekorešpondovala so skutočnosťou. Z tohto hľadiska je bezpredmetné skúmať okolnosti poskytnutia finančného príspevku medzi spoločnosťami [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], vrátane skúmania napr. spôsobu podpisovania štatutára a pod.

8. Sťažovateľ namieta, že prokurátor v napadnutom uznesení nerešpektoval svoj vlastný pokyn, ktorý v danej veci vydal. Prokurátor identifikoval pochybenia vyšetrovateľa a napriek tomu sťažnosť zamietol. Napadnuté uznesenie je odôvodnené všeobecne, v rozpore so spisom, teda arbitrárne. Vyšetrovateľ zistil, že relevantný doklad predložený banke potrebný na získanie úveru bol antidatovaný. Ani tieto skutočnosti však nevedli prokurátora k inému právnomu posúdeniu veci. Z tohto hľadiska nie je dostatočne odôvodnený záver, že predmetný skutok nie je trestným činom.

9. Sťažovateľ poukazuje na to, že v konaní týkajúcom sa valných zhromaždení spoločnosti [REDAKOVANÉ], dovolací súd zrušil rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie. Taktiež proti štatutárovi tejto obchodnej spoločnosti ([REDAKOVANÉ]) bola podaná obžaloba vo veci úmyselného trestného činu spáchaného proti sťažovateľovi.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ doručil k ústavnej sťažnosti napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry. Z napadnutého uznesenia si ústavný súd osvojil skutkový základ, ktorý predstavoval podklad na vedenie trestného stíhania, podľa ktorého „*neznámy páchatel' oprávnený konat' v mene spoločnosti [redacted]... v bližšie nezistenom čase, v období od 11.01.2018 do 16.02.2018, postupne vylákal druhú tranžu úveru [redacted] [redacted] [redacted]... v celkovej výške 2.131.333,14,- eur, na splatenie poskytnutej investície (finančného prostriedku) spoločnosťou [redacted] na Základe Zmluvy o poskytnutí finančného príspevku z 03.02.2013 v znení dodatku č. 1 zo dňa 06.12.2017 a dodatku č. 2 zo dňa 12.02.2018, o ktorej... [sťažovateľ] nemal vedomosť, napriek tomu, že bol v rokoch 2013 až 2016 konateľom dlžníka [redacted] [redacted], čím bola spol. [redacted].. spôsobená škoda v celkovej výške 2.131.333,14,- eur.“.*

11. Kľúčovou námietkou sťažovateľa bolo, že neboli splnené podmienky na poskytnutie úveru, preto banka bola uvedená do omylu, keď poskytla druhú tranžu úveru. Bolo potrebné skúmať a preverovať finančné toky medzi spoločnosťami [redacted], a [redacted], a to v účtovníctve oboch týchto subjektov, ktoré podľa sťažovateľa boli fiktívne. Uvedené pritom tvorilo podmienku na poskytnutie úveru.

12. Prokurátor okresnej prokuratúry uviedol, že trestné stíhanie v danej veci začalo s predpokladom možného uvedenia do omylu banky poskytujúcej úver, a to čo sa týka splnenia podmienok poskytnutia úveru. Sťažovateľ ako oznamovateľ pritom tvrdil, že banka tieto podmienky dôsledne neskúmala. Zástupca banky pritom bol vypočutý s tým, že banka poskytla aj písomné stanovisko vo veci. Z týchto podkladov vyplynulo, že spoločnosť [redacted], v súlade so zmluvou o úvere splnila podmienky na plnenie príslušnej časti úveru (druhá tranža) a zároveň predložila vyžadované podklady. Banka žiadne ďalšie podklady nežiadala a nepožadovala ani ďalšie vysvetlenia. Je teda zjavné, že banka v danom čase a aj spätne považovala stav poznania veci za dostatočný a neidentifikovala žiadne porušenie povinností jej klientom v súvislosti s dojednaním predmetného úveru.

13. Prokurátor zdôraznil, že skutková podstata trestného činu úverového podvodu je inštitútom na ochranu subjektu poskytujúceho úver a vychádza z predpokladu uvedenia do omylu tohto subjektu alebo využitia jeho omylu s následným poskytnutím úveru. Ide o trestnoprávnu ochranu súkromnoprávneho (individuálneho) vzťahu, ktorý je primárne chránený normami súkromného práva. Banka ani pri spätnom vyhodnotení v kontexte vedeného trestného stíhania neuviedla, že by došlo v danej veci zo strany klienta k porušeniu zmluvy pri vzniku úverového vzťahu. V tejto súvislosti je namieste aj subsidiarita trestnej represie a princíp *ultima ratio*, ktorý trestnému riešeniu prisudzuje posledné miesto. Je zjavné, že skutočnosti uvádzané sťažovateľom ako oznamovateľom nepovažuje banka za porušenie zmluvy a uvedené okolnosti nepovažovala za potrebné skúmať v kontexte poskytnutia úveru, a preto ani nepodnikla žiadne právne kroky v súkromnoprávnej oblasti. Aj z uvedených dôvodov nie je náležité pristúpiť k trestnoprávnej represii, ktorá by vnútila subjektu poskytujúcemu úver proti jeho vôli postavenie poškodeného. Pri trestných činoch so súkromnoprávnym základom platí, že nie každé porušenie zmluvy je aj trestným činom, rovnako pri nich platí, že nemôže ísť o trestný čin, ak nejde ani o porušenie zmluvy. V daných okolnostiach

je bezpredmetné hlbšie skúmanie otázok poskytnutia finančného príspevku medzi spoločnosťami [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ]. Z týchto dôvodov okresná prokuratúra zamietla sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa o zastavení trestného stíhania.

14. Ústavný súd nepovažuje výklad a aplikáciu príslušných ustanovení Trestného zákona okresnou prokuratúrou za arbitrárne (svojvoľné). Okresná prokuratúra svoje právne závery zrozumiteľne a dostatočne odôvodnila, preto jej právne závery sú ústavne akceptovateľné. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia tiež vyplýva, že sa vysporiadala aj s námietkou sťažovateľa o nemožnosti nahliadnuť do spisu a doplniť odôvodnenie sťažnosti, na ktoré ústavný súd len poukazuje (s. 3 napadnutého uznesenia). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom okresnej prokuratúry nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor okresnej prokuratúry svojím vlastným (m. m. III. ÚS 154/09, IV. ÚS 85/2011).

15. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

16. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu